

LITERATUUR - AMERIKAANS STAATSRECHT

'TREASON, BRIBERY, OR OTHER HIGH CRIMES AND MISDEMEANORS': DE IMPEACHMENTPROCEDURES TEGEN BILL CLINTON EN DONALD TRUMP

Berichten over een impeachmentprocedure tegen Donald Trump buitelen over elkaar heen. Is dit inderdaad een reëel vooruitzicht? Dat blijft voorlopig even afwachten. Hoewel velen het lijken te hopen, is een impeachment op dit moment niet onvermijdelijk. Via de route van de (aanloop naar de) procedure die destijds tegen Bill Clinton werd gevoerd wordt in dit artikel getracht inzicht te verwerven in de juridischpolitieke dynamiek die Donald Trump momenteel ondergaat, én die hem te wachten staat mocht het daadwerkelijk zover komen.

Dit [artikel](#) verscheen op 23 juni 2017 in het Nederlands Juristenblad.

DEMOCRACY AND DISTRUST

Deze Amerikaanse rechtstheoreticus stelt dat rechterlijk activisme uitsluitend te verdedigen is, wanneer dit gebaseerd is op procedurele gronden. Geïnspireerd door de Amerikaanse constitutie stelt hij dat rechters het primaat en de openheid van het democratische proces dienen te verdedigen. Dit betekent dat rechters zich enkel activistisch mogen opstellen wanneer zij opkomen voor participatie in dat democratische proces of voor groepen of individuen die in dat proces gedwongen zijn een marginale rol te spelen, zogenaamde 'insular minorities'.

MODERNITY AND THE CONSTITUTION

Antonin Scalia, rechter van het Amerikaans Hoogerechtshof, is een hedendaagse exponent van de stroming originalism. Uitgangspunt van deze stroming is dat rechters bij het interpreteren van de Constitution de originele betekenis als leidraad moeten nemen. Zijn visie op de rol van rechters verschilt sterk van die van bijvoorbeeld Ronald Dworkin. Volgens Scalia bestaat de neiging de rol van rechters te overdrijven. Juristen zijn geen politiek-filosofen stelt hij nadrukkelijk. Zij die hier wel van overtuigd zijn, zoals Dworkin, riskeren volgens Scalia dat de rechtspraak zal zinken tot politiek met andere middelen. 'De rechter als Icarus' noemen Cliteur en Ellian deze angst.

Scalia ziet het gegeven dat constitutionele toetsing door rechters soms maatschappelijke ontwikkelingen blokkeert helemaal niet als een probleem. Het hele idee van het recht is juist “to place certain matters beyond risk of change, except through the extraordinary democratic majorities that constitutional amendments requires.” Verder noemt Scalia het onwenselijk dat kandidaat- rechters voor hun benoeming worden gehoord over hun constitutionele opvattingen. Wanneer de antwoorden politici niet tevreden stellen worden de kandidaten niet benoemd. Het gevolg is dat kandidaten hun antwoorden afstemmen op de politiek. Op deze manier oefent de politiek een onwenselijk grote invloed uit op de dominante juridische opvattingen in de Supreme Court. Daarom is volgens Scalia een wending naar de oorspronkelijke opvattingen van de opstellers van de Constitutie nodig.